

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11815/2024
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Милош Сенић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Срђан Арсић, адвокат из ..., ради службености и исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3264/2023 од 28.11.2023. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3264/2023 од 28.11.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3264/2023 од 28.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11057/20 од 17.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца на непокретности на кп.бр. .. уписаној у ЛН бр. .. КО ... у корист туженог као власника повласног добра. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде за успостављену законску стварну службеност проласка далековода јачине 400 кв број .. ТС Ниш 2 – ТС Лесковац 2, који је у власништву туженог на кп.бр. .. уписаној у ЛН бр. .. КО ..., која је у власништву тужиоца у површини, мерама и границама ближе наведеним у овом ставу изреке исплати укупно 51.370,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења 17.05.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 84.295 динара, у случају доцње са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3264/2023 од 28.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11... 18/2020 и 10/23 – други закон) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП јер је одлука у складу са правним ставом усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 23.01.2017. године на којој је усвојен правни став о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и о застарелости те накнаде. Према овом правном ставу, правни основ потраживања тужиоца због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад његове катастарске парцеле је стварноправног карактера, односно конституисање законске стварне службености на основу члана 51. Закона о основама својинскоправних односа (ЗОСПО), па се висина одговарајуће накнаде одређује на основу члана 53. став 3. истог закона, којим је прописано да на захтев власника послужног добра надлежни државни орган утврђује и одговарајућу накнаду, коју је власник повласног добра дужан да плати власнику послужног добра. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења права службености и накнаде за конституисану стварну службеност, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Приликом одлучивања, Врховни суд је имао у виду и решења Апелационог суда у Нишу која су приложена уз ревизију, али налази да су она без утицаја на другачију одлуку о испуњености услова из члана 404. ЗПП, с обзиром да се њима правноснажно не окончава поступак, већ се ради о решењима којима су укинута првостепене одлуке, што не упућује на закључак да је у приложеним одлукама изражено коначно прихваћено правно становиште које је супротно побијаној одлуци. Имајући у виду наведено, овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 07.12.2020. године, а поднеском од 22.02.2023. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 51.370,00 динара. Овај износ, према средњем курсу

НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић